Arusha, 1. november 2026

Nødråb for et handicappet ægtepar – Neema og Frank

Denne lille familie bor i mit nabolag. Vi har igennem en årrække af og til mødt dem i kvarteret. Vores tjenestepiger kender dem godt, og foreslog en dag, om vi ikke kunne hjælpe dem. Nu har jeg selv talt med dem. Jeg bad dem komme forbi kontoret på visit, og jeg må bare sige, at deres situation har rørt mit hjerte. Det er et par meget venlige, ydmyge og taknemmelige mennesker. Her får I deres historie:

”Mit navn er Frank Wilson Cleopa. Da jeg var et år gammel, forlod min mor mig, og min bedstemor tog sig af mig og sørgede for, at jeg kom i skole.

En dag var jeg på vej hjem fra skole sammen med mine venner. Vi stoppede ved et vandfald for at svømme. Jeg stod oven på en klippe med tøjet på efter svømmeturen, da der pludselig opstod en kraftig vind. Da jeg kiggede op, så jeg en stor sten falde ned. Jeg havde ingen mulighed for at undvige og sprang derfor ned i det dybe vand.

Jeg svømmede mod bredden og mærkede sandet under brystet. Jeg ville rejse mig, men kunne ikke holde balancen. Mit ene ben var helt følelsesløst. Så bemærkede jeg, at vandet omkring mig blev helt rødt af blod. Mine venner blev bange og løb væk, mens jeg råbte efter dem om hjælp. En af dem vendte tilbage for at se, om jeg stadig var i live – de troede, jeg var død.

Han trak mig op af vandet, og først dér så jeg, at mit ben var blevet knust og revet af. Jeg var 14 år gammel på det tidspunkt, og mine drømme om at fortsætte i skolen brast, fordi den lå langt væk, og jeg nu kun havde ét ben.

Da jeg fyldte 16, forlod jeg min bedstemor og begyndte at leve på gaden. Hun forsøgte at få mig hjem igen, men jeg havde mistet håbet.

Som 18-årig blev min situation værre. Jeg var blevet alkoholiker, havde dårligt helbred, og jeg havde svært ved overhovedet at skaffe noget at spise. Jeg sov på gaden, og min familie tog afstand fra mig, fordi jeg var handicappet.

En dag besluttede jeg at vende tilbage til min bedstemor. Hun tog imod mig, og jeg begyndte at hjælpe med husarbejde. Jeg ønskede dog at lave noget mere og fik idéen om at lære at cykle på en almindelig cykel med kun ét ben. Min fætter, som boede i nærheden, havde en cykel, og jeg flyttede hen til ham. Når familien var i marken, passede jeg huset og lavede mad. Jeg var da 20 år gammel.

Jeg øvede mig, indtil jeg kunne cykle og endda transportere ting. Jeg begyndte at hente vand i spande, som jeg satte på cyklen og solgte på gaden. Det gav mig nyt håb. Med en lille opsparing begyndte jeg at køre til markeder og transportere varer for kunder.

Mit store ønske er at få en benprotese, som koster 12.000 kr. Med en protese vil jeg kunne udføre flere typer arbejde og øge min indkomst, så jeg bedre kan forsørge min familie.

På billedet her til venstre ses min kone Neema Chuchuba. Vi blev gift i 2010. Neema er nummer fire i en børneflok på ti.

Neema blev født uden handicap, men da hun var otte år, fik hun en sygdom i det ene ben. Den var svær at behandle, og slutresultatet blev, at benet blev noget kortere end det andet, så hun måtte bruge krykker for at gå.

På grund af problemerne med benet kom hun først i skole som 14-årig. To år senere brækkede hun det samme ben og kom igen på hospitalet.

Hun boede dengang hos sin søster. Efter grundskolen kunne hun desværre ikke fortsætte i skolen**,** fordi hendes søster døde af knoglekræft. En veninde i Arusha inviterede hende derefter til at bo hos sig og hjælpe med husarbejde.

I 2010 mødte vi hinanden og blev gift. Gud har velsignet os med tre børn – to drenge og en pige.

Jeg beder også om hjælp til min kone, Neema, så hun kan få en ortopædisk sko, der kan støtte hendes ben, da benene ikke er lige lange. Det vil gøre det muligt for hende at klare flere opgaver, føre sine forretningsidéer ud i livet og øge familiens indkomst. Hidtil har hun måttet stoppe med sine forretninger, fordi hun fik så ondt i ryg og lænd af at stå og gå."

Der eksperimenteres med en prototype til en ortopædisk sko

Jeg håber, at I vil være med til at hjælpe denne lille familie, så de kan få en bedre tilværelse. De står alene, da deres familie, som han nævner, har slået hånden af dem på grund af deres handicap. Det ser man desværre ofte her i Tanzania. Deres positive attitude, deres vilje til at trodse begrænsningerne, og deres ønske om at skabe et godt liv for deres børn – tre dejlige og velfungerende krudtugler – går lige til hjertet.

Protesen og den ortopædiske sko løber samlet op i 15.000 kr. Hvis du oplever, at du skal hjælpe, kan du sende dit bidrag mærket "MBU.TZ Benproteser" til MobilePay 120397 eller Reg. 9712 Konto 0741793075.

Kærlig hilsen fra Tanzania

Torkild